

Kalisz

Wydział Finansowy

Kalisz, dnia 23 STY. 2025

URZĄD MIASTA KALISZA	
WYDZIAŁ ORGANIZACYJNY	
WPI DNIA	24. 01. 2025
Nr kor.	PP 8085. 01. 10912
Ilość	-1- Podpis: <i>lex</i>

WF-RRD.3130.182.2024.KP

Pan
Aleksander Góral
Administrator Biuletynu Informacji Publicznej

Proszę o zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej na czas nieokreślony, w zakładce „Podatki i opłaty lokalne” (Interpretacje podatkowe), interpretacji wydanej przez Prezydenta Miasta Kalisza.

Obowiązek jej zamieszczenia wynika z art. 14i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Naczelnik
Wydziału Finansowego
mgr Krystyna Frackowiak

W załączeniu:

interpretacja Prezydenta Miasta Kalisza Nr WF-RRD.3130.182.2024.KP
z dnia 21.01.2025 r., po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę
(w wersji papierowej i elektronicznej na adres: agoral@um.kalisz.pl)

Wydział Finansowy

Urząd Miasta Kalisza
Główny Rynek 20
62-800 Kalisz

T./Fax: +48 62 765 43 30
E: wfe@um.kalisz.pl
www.kalisz.pl

Rodzaj dokumentu - Interpretacja indywidualna
Sygnatura - WF-RRD.3130.182.2024.KP
Data - 21.01.2025 r.
Autor - Prezydent Miasta Kalisza
Temat - Opłata skarbową od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu
Słowo kluczowe - Opłata skarbową

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Działając na podstawie przepisów art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Z 2023r. poz 2383 ze zm.), art. 1 ust. 1 pkt 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U z 2023r. poz. 2111 z późn. zm.), w odpowiedzi na wniosek z dnia 12.12.2024r. (data wpływu: 20.12.2024r.) złożony przez o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego, w zakresie pytania, czy wnioskodawca jako pełnomocnik zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ,

stwierdzam, że stanowisko Wnioskodawcy wyrażone we wniosku **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

W dniu 20.12.2024r, do Prezydenta Miasta Kalisza wpłynął wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opłaty skarbowej. Przedmiotem interpretacji jest art. 1 ust. 1 pkt 2 oraz art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej.

We wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny/zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca jest osobą fizyczną – radcą prawnym, który działając jako profesjonalny pełnomocnik podejmuje się reprezentowania podmiotu gospodarczego (dalej jako: Klient) w sprawach związanych z windykacją przysługujących mu wierzytelności na etapie postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi, na etapie postępowania egzekucyjnego oraz na etapie postępowania upadłościowego. Podstawą działań podejmowanych w imieniu Klienta przez wnioskodawcę jest pełnomocnictwo udzielone przez Klienta. W przypadku gdy właściwy sąd wyda postanowienie o ogłoszeniu upadłości osoby zadłużonej oraz wezwie wierzycieli Upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o ogłoszeniu upadłości w Rejestrze,

wnioskodawca za pośrednictwem tegoż systemu (Krajowy Rejestr Zadłużonych, dalej KRZ) występuje do syndyka lub doradcy restrukturyzacyjnego ze zgłoszeniem wierzytelności. Wraz ze zgłoszeniem wierzytelności wnioskodawca przedkłada syndykowi pełnomocnictwo udzielone mu przez Klienta do reprezentowania go w sprawie.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 Ustawy o opłacie skarbowej, złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury w sprawie albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym podlega opłacie skarbowej.

Wnioskodawca powziął wątpliwość co do obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej z tytułu pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu w postępowaniu upadłościowym (etap zgłoszenia wierzytelności) w związku z czym występuje z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej do Prezydenta Miasta Kalisza jako organu podatkowego właściwego w sprawach opłaty skarbowej na podstawie art. 12 ustawy o opłacie skarbowej.

Do opisanego stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego zadano pytanie:

Czy Wnioskodawca jako pełnomocnik zobowiązany jest do zapłaty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa składanego syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ ?

Stanowisko Wnioskodawcy w sprawie:

Zdaniem Wnioskodawcy zamknięty katalog czynności, które podlegają opłacie skarbowej, został zawarty w art.1 Ustawy o opłacie skarbowej (dalej jako: UOS). Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, albo jego odpisu, wypisu lub kopii – w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Art. 5 UOS wskazuje, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, jeżeli wskutek dokonania przez nie zgłoszenia lub na ich wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek wydaje się zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa a art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej (pełnomocnictwo) – na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie.

Przywołany przepis art.1 UOS nie stanowi jednak wyłącznej przesłanki dla określenia obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej. Istotne znaczenie ma również treść normy wynikającej z art. 6 ust. 1 pkt 4 UOS, która określa moment powstania obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. W myśl przywołanego przepisu niniejszy obowiązek powstaje wyłącznie z chwilą złożenia dokumentu pełnomocnictwa w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy tj. podmiocie innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej.

W ocenie Wnioskodawcy nie ulega wątpliwości, iż zgłoszenie syndykowi wierzytelności dokonane za pośrednictwem KRZ nie jest czynnością dokonaną stricte przed sądem a ponadto, syndyk nie jest organem administracji publicznej, sądem czy też podmiotem innym niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej.

Wnioskodawca szczegółową argumentację odniósł do braku możliwości uznania syndyka za organ administracji publicznej lub podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej wykonujący zadania z zakresu administracji publicznej, a także braku możliwości uznania syndyka (doradcy restrukturyzacyjnego) za sąd, a prowadzone przez niego postępowanie egzekucyjne za postępowanie sądowe.

W zakresie pierwszego argumentu Wnioskodawca wskazał, że postępowanie z zakresu administracji publicznej, jak wynika z art. 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego,

regulowane jest przez przepisy procedury administracyjnej. Postępowanie upadłościowe podlega zaś regulacji Kodeksu postępowania cywilnego. Wnioskodawca stwierdza, że według jednego z poglądów postępowanie upadłościowe należy zaliczyć do postępowań wykonawczych (S. Włodyka, *Pojęcie postępowania...*, s. 326). Według innego stanowiska prawo upadłościowe jest – obok innych rodzajów postępowania cywilnego – odrębnym rodzajem postępowania cywilnego (P. Nazarewicz, *Charakter postępowania upadłościowego oraz wpływ upadłości na procesowe postępowanie cywilne*, PPH 1991/1, s. 13; W. Broniewicz, *Postępowanie cywilne w zarysie*, Warszawa 2006, s. 20). Celnie kwestię tę ujął W. Siedlecki, który określił postępowanie upadłościowe jako specjalne postępowanie o charakterze egzekucji uniwersalnej skierowanej do całego majątku dłużnika, który wskutek zadłużenia stał się niewypłacalny (W. Siedlecki [w:] W. Siedlecki, Z. Świeboda, *Postępowanie cywilne – zarys wykładu*, Warszawa 1998, s. 29). Należy także zwrócić uwagę, że do postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości, jak i do postępowania toczącego się po ogłoszeniu upadłości (art. 229 pr. up.) w sprawach nieuregulowanych ustawą stosujemy odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej ustawy z 17.11.1964r. - Kodeks postępowania cywilnego. Stąd też zasadnym uznać należy wniosek, iż postępowanie upadłościowe, a w szczególności postępowanie prowadzone przez syndyka lub doradcę restrukturyzacyjnego nie jest postępowaniem z zakresu administracji publicznej. Ponadto ustawodawca w art. 5 § 2 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego określił katalog podmiotów, które uprawnione są do prowadzenia postępowań z zakresu administracji publicznej, wskazując, że są to: ministrowie, centralne organy administracji rządowej, wojewodowie, działające w ich imieniu lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespólonej) oraz organy jednostek samorządu terytorialnego i inne organy i podmioty powołane do załatwienia spraw należących do właściwości tych organów w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych albo załatwianych milcząco. Nie sposób zatem uznać ażeby syndyk (doradca restrukturyzacyjny) należał do którejkolwiek z kategorii podmiotów wymienionych w przywołanym przepisie.

Brak jest możliwości zakwalifikowania syndyka jako podmiotu wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej, innego niż organ administracji rządowej i samorządowej. Powołanie syndyka orzeczeniem sądu lub sędziego komisarza nie oznacza zawarcia umowy o pracę – brak jest bowiem jakiegokolwiek podległości służbowej czy zależności od kogokolwiek poza wyraźnie określonymi kompetencjami sądu lub sędziego – komisarza. Syndyk w ramach sprawowanego urzędu nie jest pracownikiem sądu. Powołanie syndyka nie oznacza również, nawet dorozumianego, zawarcia jakiegokolwiek innej umowy cywilnej. Do działalności syndyka nie można więc w drodze analogii stosować przepisów o umowie zlecenia, umowie o dzieło itd. Powołanie syndyka postanowieniem sądu wyklucza jakąkolwiek więź prawną pomiędzy syndykiem a wierzycielem, upadłym lub masą upadłości. Syndyk nie podlega wierzycielowi ani upadłemu i nie ma prawa pobierać od nich jakichkolwiek świadczeń.

Pojęcie „wykonywanie władzy publicznej”, o którym mowa w art. 77 Konstytucji obejmuje tylko takie działania, które z istoty swej, a więc ze względu na charakter i rodzaj funkcji przynależnej dla władzy publicznej, wynikają z kompetencji określonych w samej Konstytucji oraz innych przepisach prawa. Ich wykonywanie z reguły łączy się z możliwością władczego kształtowania sytuacji jednostki. Chodzi zatem o działanie w takim obszarze, w którym może dojść do naruszenia praw i wolności jednostki ze strony władzy publicznej. Działania pozbawione możliwości władczego kształtowania sytuacji jednostki nie są objęte zakresem regulacji art. 77 Konstytucji, gdyż nie są wykonywaniem władzy publicznej, a co najwyżej wykonywaniem zadań publicznych pozbawionych charakteru władczego. Syndyk, wykonując zadania powierzone mu przez ustawę nie ma kompetencji władczych ani uprawnień do stosowania przymusu. Teza ta wynika m.in. z następujących uregulowań. Syndyk nie może stosować przymusu przy obejmowaniu majątku upadłego. Zgodnie z art. 174 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe, jeżeli syndyk napotyka przeszkody przy obejmowaniu majątku upadłego, to wprowadzenie syndyka w posiadanie majątku

podmiotu upadłego dokonuje komornik sądowy. Syndyk nie może również stosować środków przymusu wobec upadłego, który utrudnia mu wykonanie jego czynności, ukrywa majątek lub w inny sposób uchybia swoim obowiązkom.

Zgodnie z art. 156 ust. 1 Prawo upadłościowe, syndyka powołuje się w razie ogłoszenia upadłości, przy czym zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 6 Prawo upadłościowe wyznaczenie syndyka następuje postanowieniem o ogłoszeniu upadłości. Jest to podstawowy sposób powołania syndyka. Powołanie na stanowisko syndyka następuje również w razie odwołania, zmiany lub wygaśnięcia funkcji poprzedniego syndyka.

Reasumując na gruncie ustawy o opłacie skarbowej brak jest podstaw, aby uznać, że syndyk lub doradca restrukturyzacyjny jest organem administracji publicznej bądź też podmiotem wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej innym niż organ administracji rządowej i samorządowej. Tym samym, złożenie syndykowi pełnomocnictwa wraz ze zgłoszeniem wierzytelności w systemie teleinformatycznym KRZ nie stanowi złożenia go w sprawie z zakresu administracji publicznej, która to czynność podlega opłacie skarbowej zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 UOS.

W zakresie drugiego argumentu Wnioskodawca wyraźnie wyodrębnił syndyka od sądowych organów postępowania upadłościowego, a więc sądu i sędziego – komisarza. Wynika to z zasadniczej różnicy pomiędzy tymi podmiotami. Syndyk, wykonując funkcje organu postępowania upadłościowego, nie posiada uprawnień władczych, a także nie posiada uprawnień do samodzielnego wydawania orzeczeń wiążących uczestników postępowania. Syndyk nie ma również kompetencji do władczego kształtowania sytuacji innych podmiotów w drodze wydawania orzeczeń. Zgodnie z art. 260 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe sporządzona przez syndyka lista wierzytelności jest zatwierdzana przez sędziego-komisarza. Podobnie, zgodnie z art. 351 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe, sporządzony przez syndyka plan podziału funduszy masy upadłości jest zatwierdzany przez sędziego-komisarza. W związku ze zmianą określoną w art. 51 ust. 1 pkt 4 polegającą na tym, że proponuje się aby zgłoszenie wierzytelności było dokonywane bezpośrednio syndykowi, mogłoby się pojawić wątpliwość, czy zgłoszenie to przerywa bieg przedawnienia, skoro nie jest to czynność przed sądem, gdyż syndyk nie jest organem sądowym. Syndyk ustala listę wierzytelności, ale lista ta jest następnie zatwierdzana przez sędziego-komisarza. Wydaje się więc, że dla zapewnienia bezpieczeństwa obrotu prawnego celowe jest jednoznaczne uregulowanie, że zgłoszenie wierzytelności przerywa bieg przedawnienia.

Wprost więc ustawodawca przyznał, że syndyk, przed którym składany jest odpis umocowania nie jest sądem, stąd też konieczne było wprost uregulowanie kwestii przerwania biegu terminu przedawnienia także poprzez zgłoszenie wierzytelności u syndyka/doradcy.

Należy mieć też na uwadze, iż w opublikowanych i udostępnionych przez Instytut Prawa Upadłościowego i Restrukturyzacyjnego materiałach szkoleniowo-dydaktycznych (stan prawny na grudzień 2020 r.) podkreślone zostało przez praktyków prawa upadłościowego (sędziów, radców prawnych), że do kwestii opłat skarbowych uiszczanych od pełnomocnictw składanych wraz ze zgłoszeniami wierzytelności należy stosować wykładnię wypracowaną do pełnomocnictw składanych komornikom.

Ocena stanowiska:

Stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego jest prawidłowe.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16.11.2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2023r. poz. 2111 ze zm.), opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii w sprawie z zakresu administracji publicznej lub postępowaniu sądowym.

Należy zauważyć, że ustawa o opłacie skarbowej oprócz wskazania co podlega opłacie skarbowej, reguluje także to, kiedy tę opłatę należy wnieść (*obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii – z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2*).

Przepis art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy o opłacie skarbowej wyraźnie wskazuje, iż obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ograniczony jest do przypadków złożenia pełnomocnictwa w sądzie, organie administracji publicznej lub innym organie niż organ administracji rządowej lub samorządowej wykonującym zadania z zakresu administracji publicznej.

Art. 5 § 2 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 t. j.) wskazuje, że przez pojęcie organu administracji publicznej rozumieć należy ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespólonej), organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty wymienione w art. 1 pkt 2 tj. inne organy państwowe oraz inne podmioty, powołane z mocy prawa lub na podstawie porozumień do rozstrzygania indywidualnych spraw w drodze decyzji administracyjnej albo załatwianych milcząco. Pojęcie organu administracji publicznej zawarte w ww. przepisie, nie pozwala uznać syndyka (doradcy restrukturyzacyjnego) za taki organ.

Syndyk jest powoływany orzeczeniem sądu. Sąd ustanawia syndyka w postępowaniu o ogłoszeniu upadłości dłużnika. Zgodnie z art. 51 ust. 1 pkt 4 ustawy Prawo upadłościowe, sąd wzywa wierzycieli upadłego do zgłoszenia wierzytelności syndykowi za pośrednictwem systemu teleinformatycznego KRZ.

Po ogłoszeniu upadłości czynności postępowania upadłościowego wykonuje sędzia-komisarz, z wyjątkiem czynności dla których właściwy jest sąd. Sędzia-komisarz kieruje tokiem postępowania upadłościowego, sprawuje nadzór nad czynnościami syndyka, oznacza czynności, których wykonywanie przez syndyka jest niedopuszczalne bez jego zezwolenia lub bez zezwolenia rady wierzycieli, jak również zwraca uwagę na popełnione przez syndyka uchybienia (art. 151, 152 ustawy z dnia 28 lutego 2023 r. Prawo upadłościowe. Dz. U. z 2024 r., poz. 794 t. j.).

Biorąc pod uwagę przepisy ustawy Prawo upadłościowe, syndyka (doradcy restrukturyzacyjnego) nie można także uznać za organ władzy sądowniczej. Ustawodawca bowiem wyraźnie wyodrębnił z nich syndyka od sądu oraz sędziego-komisarza, nadając każdemu z nich określone kompetencje w postępowaniu upadłościowym. Dodatkowo w systemie teleinformatycznym KRZ, syndyk określany jest jako „pozasądowy organ postępowania”.

Z powyższego wynika, że ustawa o opłacie skarbowej nie zawiera uregulowania, które zobowiązywałoby do zapłaty opłaty skarbowej z tytułu złożenia pełnomocnictwa syndykowi lub doradcy restrukturyzacyjnemu (nie został on umieszczony w kręgu podmiotów wskazanych w art 6 ustawy o opłacie skarbowej).

Niniejsza interpretacja udzielona została w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień wydania interpretacji przez organ podatkowy i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę.

Interpretacja ta, po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę, zostanie opublikowana w Biuletynie Informacji Publicznej.

Pouczenie o prawie do wniesienia skargi na interpretację

Na niniejszą interpretację przysługuje prawo do wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu ul. Ratajczaka 10/12, 61-815 Poznań.

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Kalisza na adres: Główny Rynek 20, 62-800 Kalisz, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia interpretacji.

Zgodnie z art. 14na ustawy z dnia 27 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023r., poz. 2383 z późn zm.):

§ 1 Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art.119a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużyć prawa, o którym mowa w art.5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
- 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

§ 2 Przepisów art.14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

PREZYDENT
MIASTA KALISZA

/.../
Krystian Kinastowski